

רב"ט קייחו אורן

6366712

בן שרה ויצחק

נולד ב- יי' שבט תשל"ח 17.1.1978

התגייס לצה"ל ב- 26.3.1997

שרת ביחידה "גדרון" (13)

נפל ב- י"ב אלול תשנ"ז 14.9.1997

בעת מילוי תפקידו.

קיהן אורון,

בן שרה ויצחק. נולד ב- י' שבט תשל"ח 17.1.1978 בקיבוץ נחoshנים, אחיהן הצעיר של רותם ועינב ומאוחר יותר – אח גדול לשחר ולאmir שהctrpo למשפחה. אורון נולד חמישה ימים לפני ט"ו בשבט ועל כן בחרו הוריו לקרוא לו בשם זה, כיוון שצפו שהיה חסן וגבוה. אורון היה ילד יפה תואר, שחיוכו כבש והmis את לבבות הסובבים אותו. הילד היה שוכב מאד ואיש לא יכול היה לעמוד בפני קסמו. במשפחה אורון היה אחד הנדר לأخوיהם ואחיותיהם ועם כל אחד מהם היה לו "דיבור" שונה. בני משפחתו ראו בו את עמוד התווך של המשפחה. אורון למד בבית הספר היסודי מעבר אפק בקיבוץ עינת והמשיך לתיכון המקיף חוף השרון שבקיבוץ שפירים, שם סיים את לימודיו במגמת מכונאות רכב. נגע נטול על עצמו אחריות רבה. מגיל צעיר היה מעורב בעבודת המשק וגילמה מרצ' ומסירות רבים. בתקילה עבר ב"משכח" ובהמשך – ברפת ובגידולי השדה. העובה הייתה חשובה לו מאוד והוא השקי הרבה. תמיד ניתן היה לסמוק עליו. גם העניינים החברתיים העסיקו אותו ובכל מקום חדש שהגיע אליו היה לדמות מרכזית, סביבה התקבצו החברים (גם אם לא פעמים למשדי שנות...). אחת מתכונותיו הבולטות הייתה יכולת הקשה ועל כן היה לחביב הבנות בגיל הנעורים ואיש סוזן. בצעירותו החל לשחק כדורסל. בהמשך התאמן שmono שנים במסגרת קבוצת מכבי פתח תקווה, נמנה על חברי הנבחרת ויצא עימה למשחקים בחו"ל ארץ. טרם גיוסו הביע אורון את רצונו להגיע לסיירת ולהיות "הכי קרבי שאפשר". חלומו היה להיות לוחם ולשרת לבנון אך השנים הארוכות של משחק כדורסל פגעו ברגליו וכותzáה מכך לא עמד בדרישות. הוא החליט לדחות את גיוסו בשנה ולמצאת לשנת שירות במסגרת השומר הצעיר. הוא הדירך קבוצת נוער באשדוד וקיווה לעבוד עם עולים חדשים, אך מסיבות טכניות פסקה הפעילות התנועתית במקום ואורון חזר לבקו"ם ובקיש להקדים את גיוסו. בסוף חודש מרץ 1997 התגייס אורון לשירות סדיר ושובץ לגולני. אורון, שביקש להגיע לסיירת, התאכזב אך עד מהרה הסתגל לנסיבות והתאקלם היטב. הוא גילה רוח התנדבות והתחבב על חברי. בין חברי בלט אורון בחיווכו, בהعروתו הציניות, בשובבותו ובחשש ההומור המיחוד לו. מאוחר יותר אושר לו לעبور לסיירת אך כבר נקשר מאוד לחבריו פלוגתו ולא רצה לעזוב עוד את היחידה. הוא החל לרוקם תוכניות לעתיד אך לא זכה להגשים.

ביום י"ב אלול תשנ"ז 14.9.1997 נפל בעת מילוי תפקידו. יחידתו של אורון יצאה לטiol בנחל יהודיה, במסגרת יום חינוך וידיעת הארץ. אורון, שכדרכו ביקש לעזר לחבריו ולהקל עליהם, מצא את מותו בטבעה, בעת שניisa לחצות את הבריכה בשחיה, כשהנשך בידו ואלונקה על גבו. גם בטoil זה ניסה "ללחוב" את כל הפלוגה על גבו. הוא נטמן בבית העלמין שבקיבוצו, נחoshנים. בן תשע עשרה היה במוחתו. הותיר אחיו הורים, שלוש אחיות ואח. לאחר מותו הועלה לדרגת רב טוראי. על מצבתו חקקו בני משפחתו את המיללים: "חלים עצוב של יוֹפִי וְחַיּוֹן בָּמְכַתְּבָוּ לְמִשְׁפָּחָה כִּי 'חֲטִיבָתִ גּוֹלְנִי אִיבְּדָה חֵיל בְּעֵל מִפְּקָדוֹ שֶׁ אָרוּן צִיּוֹן בָּמְכַתְּבָוּ לְמִשְׁפָּחָה כִּי 'חֲטִיבָתִ גּוֹלְנִי אִיבְּדָה חֵיל בְּעֵל יכולת גבואה להיות מפקד וקצין מעולה".

משפחתו של אורון הקימה לזכרו מגรส ספרט וגנ שעשוים לילדים.

"יהי זכרו ברוך"

גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבנות של החטיבה". שירות אטרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאותים וחמשים חללים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאייה למסורת-חקרב ולפעילות המבצעית... עם זאת, רבים וטובים מבין רבותו יוצאי החטיבה, הזורדים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שירותם חסידר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרבת, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה "באיימון ובשגרה"!

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שניתי קבוע היו "עלולים לקו", "ירדים לאיימון", יוצאים ל"גילה", ל"נופש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב ונס לא עברו את הגבול לצורך חדריה או פשיטה, לא פגעו באיבר, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיוכת איך הם זוכרים, ואן זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או 'יום העצמאות'; במלחמת העצמאות או והרדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או 'ишתחים'...

אם תשאל, הם יספרו בהתקבות ובשעמץ געוגעים על אותן הימים: על סיור הבוקר והסיוור האלים, על התצפית והמאכ, על גיווט הלילה ושרגת המזב... ויעלו על נס את החברות והאחוות, תחשות החשטיינות והגאוות, בפלוגה, בגדור ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והדרס"ר, את המאהל והشمירות, המסתנה והশמונות... הכוונות, ה"תקפות", המסדרים, ה"יציאות"... כולם لكمו איתם עם כל ההכרונות, את ה"קייטבך", חפק"ל והתדר"ל. שק-השינה, המדמים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספר חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותן אלפי לוחמים, שלא חתכו Ziyeה ומאץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממצע, ממטווה ומעשרות ימי איימונים: איימון "בש" ו"רטוב", אימון-לילה ואיימון-יום, איימון מחלكتי, פלוגתי ומדודי. איימון-הפרט ואיימון החטיבה. איימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: بعيد מבוצר, בשיטה בניו, במדבר ובהה, עם שרינו ותותחים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוסקים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ורימוניים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוצ'ים' ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק איש: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-און" או "גליל". עם מגל"ד ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירשו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאווה את הcombeה החומה...

להיות בגולני, פירשו להיות נהג או טבח או פקידה, לשרת בגודדים, ב"סירות", ב"עורב", בפלוגת-קשר, בפלוגת-האנדסה או ב"מפקדה".
להיות בגולני, פירשו להיות חובש, אפסנא, ש.ג. או קשור, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבדות רט"ר"...

להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של איימון ושרה !

סיל אולן פון

לאוֹתָהַבְּרִיךְ

בְּלֵאָמָּרְגָּלָן

ניסה לחשוף את הבריכת העמוקה ביהדותו כשליו נשקו האיש ואלונקה

ונמשך למקומות ■ נCKER בקיבוץ נחונים

למקום הועתק כותות הצללה, בפיקודו של רב פקד רוברט שלום, שהחלו בחיטושים אחר החיל, ואולם רק בשעות הלילה המאוחרות הצלחו זוללים נים של חל חיים למשות את גופתו מקרעויות הבריכת.

זהו האסון השלישי שפוך את הגדור מתחילה החורש. לפני שלושה שבועות נספה חסיפה וחללי פלוגת הרובאים של הגדור בסמוך לשער השער ובמוסאי שבת נהרגו שניים נספים מהפלגה המסייעת של הגדור בתהפטצצות מטעה צד בוגריה המרכזית של רצועת הביצתון. "אנחנו לא יודעים איך להסביר את שרשרת האסונות הפוקדת את הגדור", אמר קצין בפיקוד הצפת.

בעקבות האסון שלוש, מינה אלף פיקוד הצפת, עירים לוי, ועדת חקירה לבדיקת נסיבות האירוע.

■ "היה מלא באופטימיות"

אטמול הובא רב"ט אורן קיון למגנות בבי"ת העולמי סביבות נחונים. ישנה חילימ מחתיבת גולני נשוא את אורן, כשאורייהם צעירים בני משפחות ומאות מחברי ור' עוי לנשך.

"בשבט והארונה הוא היה בבית והתגאה שכראש השנה הוא כבר יהיה חיל לבבון", אומרת ידידתו מילודו, שרי. "הוא לא הביע ראגה מlewalt ללב נן והוא מלא באופטימיות".

מאות אבי אשכזבי

רב"ט אורן קיון ייל, חייל גולני בן 19 מקיבוץ נחונים, טبع שלשות בערבית למות, במהלך סיול יהירתי, בנחל יהודה שברמת הגולן. אטמול הוא הובא למנוחות בכית העולמי שבקיבו.ו

שלשות, בשעות הדזרי, צאה קבוצת חיילים מגולני, הנמצאים באימון מתקרם, לטויל יהירתי בנחל יהודה ברמת הגולן. הפיול אורגן על ידי מפקדי יהיריה וקצינית ההאנן.

סמוך לשעה 17:00, הגיעו החיילים לשפת הבריכת התהוננה, הנמצאת בסוף מסלול ההליכה.

כדי לחסוט אותה היו ציריכים החיילים לשוחות כ-30 מטרים, בהם שעומק הוא בין שישה לשמונה מטרים.

החיילים ידרו למים, כשבכל אחד מהם נשא את נשקו האישית ולחלקם הוזכר ציר מלהקי, שככל ג'ריינים מלאים במים, אלונקה וצדוק קסר.

מעוית שגב וחקי מצח צפה, עולה כי אורן ליהו, שנשא על גבו אלונקה בבאית מקופלת וכן רוכבה אפי"ט, חצה את הבריכה כאשר לפעת החל לטבע לעיני חבריו.

על פי הערכות ראשוניות, ספגה האلونקה כמו-יות גודלות של מים, שמשכו אותו למקומות. שני חילימ ניסו לובא לעורת החבר, אולם כל הנסינות למשות אותו מהמים עלו בתוהו.

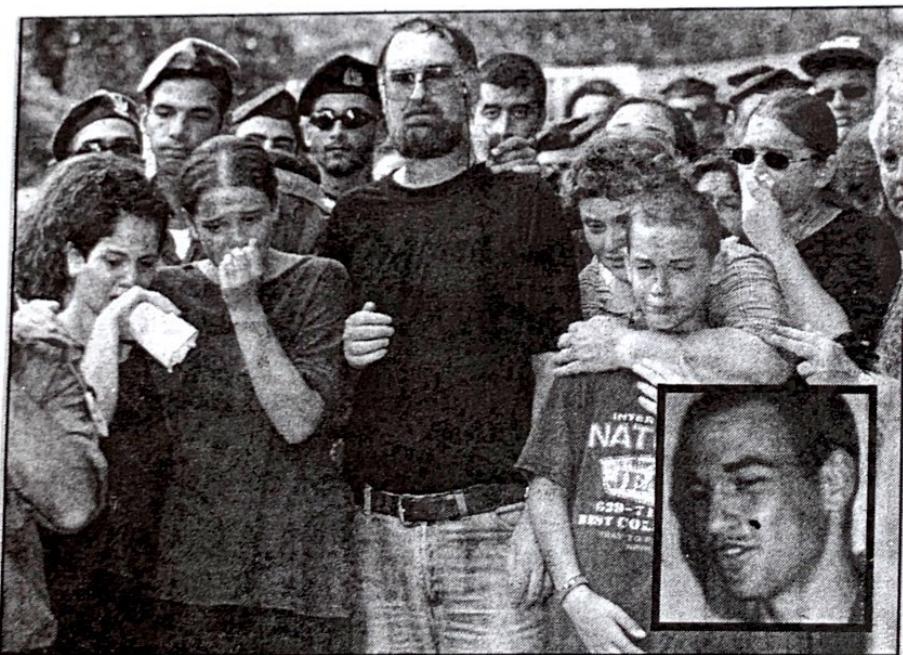
צעיר טבע בנחל יהודה

חבריו סייפו כי נכנס למים ופתחו מים • ייתכן שבגדיו
וציוד שהכח ספגו כמות גroleה של מים ומשכו אותו מטה

השוטרים החלו בחקור החברים שהיו עם
הצעיר. החברים סייפו, כי הספיקו לראות
אותו נכנס למים ואו, בתקד רקטת, הוא נעלם.
בשעות הערב הגיעו לבירכה ביהודיה גם
צוות של צולנים, בניסין למזוא את
הצעיר.

מחקירה ראשונית של האירוז, עולה כי
הצעיר ניסה לחצות את הנחל באיזור המפל
התחתון, ככל הנראה, ספגו נגירות וציד שטוב
כמות מים גroleה ומסיבה כלשהו הוא לא
 הצליח להתרום מעיל המים.

צעיר בן 19.5 טבע אתמול, ככל תיראת,
בנחל יהודה שברמת-הגולן.
הצעיר, שתגיאר למקום עם חבריו בשעת
הערב, החליק לבירכה התתונה בנחל ומואז
נעלו עקבותיו. חברי החלו לזעוק בשם
ואחדרים מהם אף קפזו למים וניסו להצילו, אך
צעיר נסחף במים ונעלם.

בני משפחות הכוכבים של רב"ט אוון קיון ז"ל (בתמונה הקטנה) מלווים אותו בדרכו האחרון

צעד טבע בנחל יהודה

חבריו סיפרו כי נכנס למים ופתחו מים • ייתכן שבגדיו
וציור שסחוב ספגו כמוות גROLLה של מים ומשכו אותו מטה

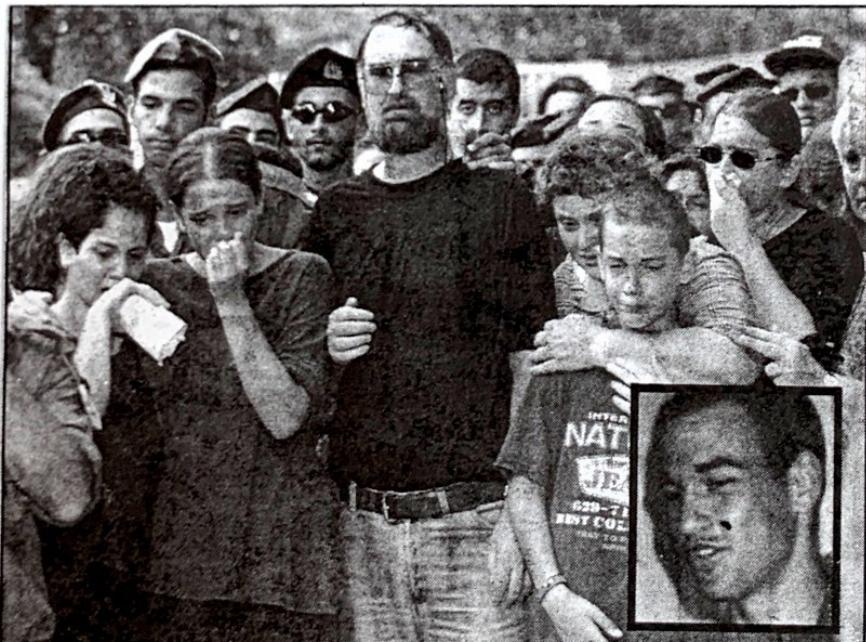
השוטרים החלו בחקור החברים שהיו עם
הצעיר. החברים סיפרו, כי הספיקו לראות
אתו נכנס למים ואו, בתקד רקטת, ווא נעלם.

בשעות הערב הגיעו לבריכה ביהודה גם
זוגות של זולנים, בניסיון למצוא את
הצעיר.

חקירה ואשוניות של האיזוז, עליה כי
הצעיר ניסה לחצות את הנחל באיזור המפל
התיכון, ככל הנראה, ספגו בגיריו וציוו שסתוב
כמוות מים גROLLה ומסיבה כלשי הוא לא
הצליח להתרומם מעיל המים.

צעיר בן 19.5 טבע אתמול, בכל חראת,
בנחל יהודה שברמת הגלון.
הצעיר, שנגייע למקום עם חבריו בשעות
הערב, החליק לבירכה והתהוונה בנחל ומאו
נעלו עקבותיו. חבריו החלו לזעק בשם
זאוחדים מהם אף קפצו למים וניסו להצליו, אך
הצעיר נסחף במים ועלם.

למקום האירוע הגיעו כוחות גROLים של
זה"ל, אנשי יחידת התילוץ רמת הגלון וכן
זוגותים גROLLים של משטרת קזרין ומתרבבים
ברמת הגלון.

בני משפחתו הבוכאים של רב"ט אורן קיון ז"ל (בתמונה הקטנה) מלאוים אותו בדרךו האחרון

הַלְלוּ אֶלְעָזָר נָבָל יְהוָה:
אָמֵן שָׁמָא יְהוָה בָּרוּךְ הוּא

ילד שלו

חוֹרֵף. קִיזֶׁ.
וּשׂוֹב חָוָרֵף.
צַמְבָּר.
שָׁנָה, יָלֵד שָׁלֵי, שָׁנָה!

אני יודעת – לא תבוא הביתה.
וְאַנִּי מַחְכָּה, כָּלִיכָּן מַחְכָּה, יָלֵד שָׁלֵי.

הזכרון הוא שנותר חי. חי ונעים וכואב
אני שומעת, את קולך. עבה ונבר. אַת צָהָקֵךְ הַמְתְגָלֵל מִלְּמִסְךְ הַטְלוּזָה
וְשִׁירָה בְּמַלּוֹא הַגָּרוֹן, וּבְرַקֵּעַ טִיף מַתְנָגָן.
אני רואה את כתפיך הרחבות, השיריות
את עיניך הנבונות – חן מביאות בָּי.

וְאַנִּי מַתְגָּעֵמת, כָּלִיכָּן מַתְגָּעֵמת, יָלֵד שָׁלֵי.

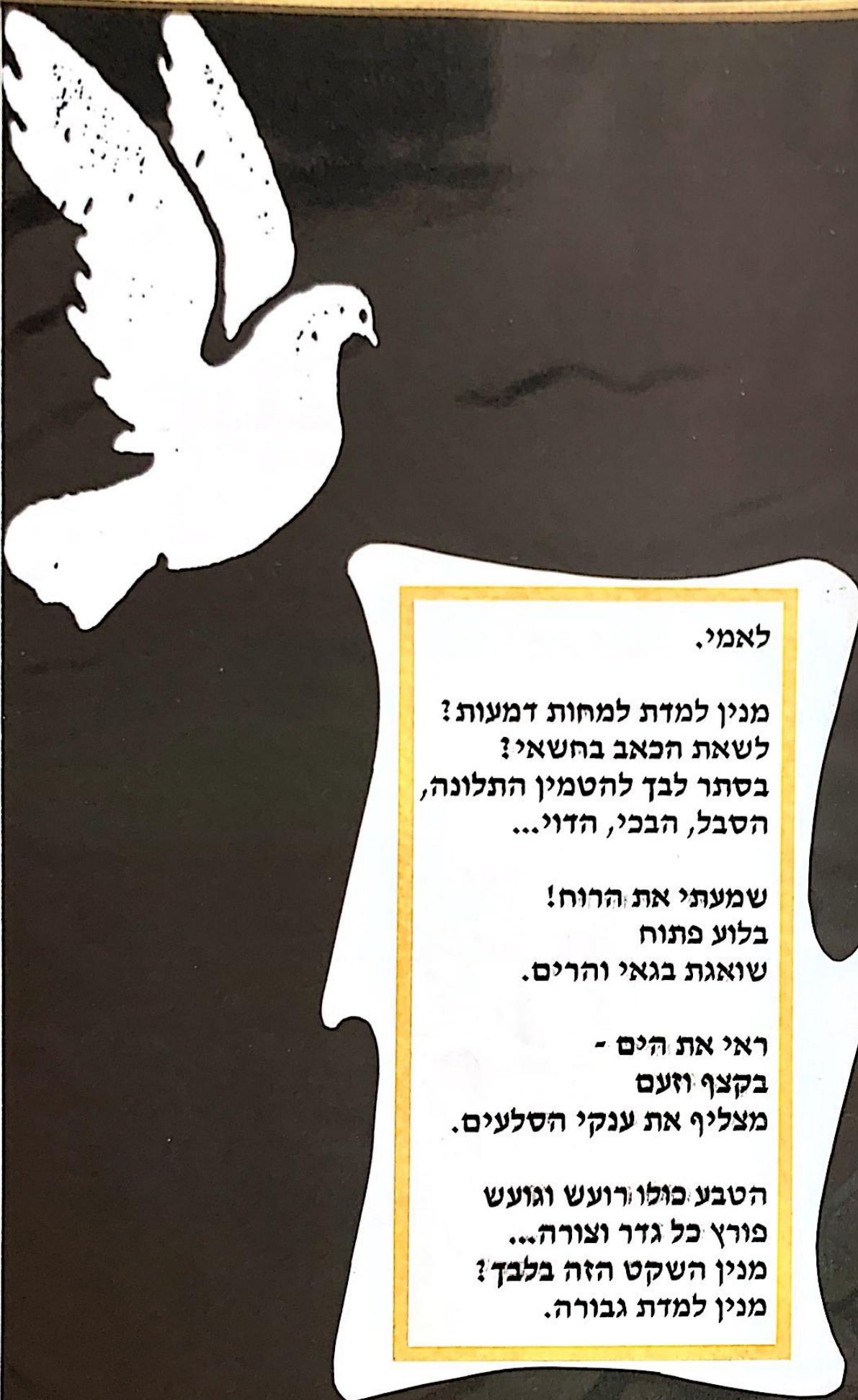
וְנוֹתֵר הַזְּכָרָן וְנוֹתֵר חֲפֵצִים.
פְּרִיטִים שְׁבָעָר לֹא יְחַסְתִּי לְהָם חִשְׁבוֹת
וְהַיּוֹם – אֵין לְהָם תְּחִלָּה
לֹא יְהִי אֶחָדִים.

רָצִיתִי לְסִפְרֵ לֶךְ, יָלֵד שָׁלֵי.
בְּקִיזֶׁ כְּשֻׁעְדָּרְתִּי בְּגִינָה
מַצָּאתִי חַיִיל שָׁלֵךְ,
חַיִיל קָטָן מִפְלָסְטִיקִיּוֹךְ, קָשִׁיחַ –
קָבּוֹר בָּאָדָמָה.
חַיִיל רָגְלִי מִמְשָׁחָק הַמְלָחָמָה שָׁאָהָבָת לְשַׁחַק בָּו.

חַיִיל הַפְלָסְטִיקִיּוֹךְ נִשְׁמָר
בָּמַעְמִיקֵי הָאָדָמָה כַּפֵּי שָׁהִיר לִפְנֵי שְׁנַיִם.
מַצָּאתִי אָוֹתוֹ. הוּא חָזָר הבַּיִתָּה,
וְחַיִיל שָׁלֵי!

אני יודעת – לא תבוא הביתה.
אַתָּה חָשָׁר לִי, כָּלִיכָּן חָשָׁר לִי,
יָלֵד שָׁלֵי.

لامי.

מנין למדות למחות דמעות?
לשאות הכאב בחשאי?
בستر לבץ להטמי התלונה,
הסבל, הבכי, הדוי...

שמעתי את הרוח!
בלוע פתווח
שווגת בגאי והרימ.

ראי את הים -
בקצף וזעם
מצלייף את ענק הסלעים.

הטבע פולו רועש וגועש
פורץ כל גדר וצורה...
מנין השקט הזה בלבך?
מנין למדת גבורה.

כמי שישן שביל בגין עץ ובית
אבל כאן אמא שם כאן חשהarti
מה שהייתי פעם מזמן
מה שעכשיו
ילדות נשכחת

צרייף יירוק לא רחוק, בית הספר,
מי נשאר מי עבר מי עודנו
מה שהיינו פעם מזמן -
מה עוד מביא אותה תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהלכנו דרכך קבוע
לאורך הרחוב המתפרק
דבר לא השתנה
רק פה ושם דזהה הצבע -
אולי זה רק הלב שמצוין.

עד שנה כבר למדנו.
מי אני מי אתה כבר איבדנו
מה שהיינו פעם מזמן
מה עוד מביא אותך תמיד
אל אותה ילדות נשכח?

שביל בגין, עץ ובית,
אבא כאן אמא שם כאן השארתי
מה שהייתי פעם מזמן
מה עוד מביא אותך תמיד
אל אותה ילדות נשכח?

זוכר איך שהבטחנו בלי לדעת
מתי ואיך נחזור להיפגש
נדמה שרק אתה מול
אבל המשך כבר שוקעת
אולי רק זה הלב שמתרגש...